

2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα, ποια κριτήρια μπορεί να λάβει υπόψη του ο εθνικός δικαστής κατά την εν λόγω εξέταση, ειδικότερα στην περίπτωση κατά την οποία μια συμβατική ρήτρα δεν περιλαμβάνεται στο πεδίο της αρμοδιότητας του δικαιοδοτικού οργάνου του τόπου παροχής των υπηρεσιών, αλλά σε άλλο δικαιοδοτικό όργανο που εδρεύει σε άλλη δικαστική περιφέρεια γειτνιάζουσα με την πρώτη;

3) Από το άρθρο 23, πρώτο εδάφιο, του Πρωτοκόλλου περί του Οργανισμού του Δικαστηρίου, που προσαρτάται στη Συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση, στη Συνθήκη περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Ατομικής Ενέργειας, προκύπτει η δυνατότητα για τον εθνικό δικαστή να πληροφορεί αυτεπαγγέλτως τον Υπουργό Δικαιοσύνης του δικού του κράτους μέλους σχετικά με την προδικαστική διαδικασία, συγχρόνως με την έναρξη της εν λόγω διαδικασίας;

(¹) ΕΕ L 95, σ. 29.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Fővárosi Ítéltábla στις 7 Απριλίου 2008 — Hochtief AG και Linde-Kca-Dresden GmbH κατά Közbeszerzések Tanácsa Közbeszerzési Döntőbizottság

(Υπόθεση C-138/08)

(2008/C 183/16)

Γλώσσα διαδικασίας: η ουγγρική

Αιτούν δικαστήριο

Fővárosi Ítéltábla

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εφεσείουσες: Hochtief AG και Linde-Kca-Dresden GmbH.

Καθή: Közbeszerzések Tanácsa Közbeszerzési Döntőbizottság

Παραμβαίνουσα υπέρ της καθή: Budapest Főváros Önkormányzata

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Έχει εφαρμογή το άρθρο 44, παράγραφος 3, της οδηγίας 2004/18/EK (¹), το οποίο αντικατέστησε το άρθρο 22 της οδηγίας 93/77/EK (²) του Συμβουλίου, περί συντονισμού των διαδικασιών για τη σύναψη συμβάσεων δημοσίων έργων, αν, κατά τον χρόνο που κινήθηκε η διαδικασία συνάψεως της

δημοσίας συμβάσεως, η οδηγία 2004/18/EK είχε τεθεί σε ισχύ, αλλά δεν είχε παρέλθει η προθεσμία μεταφοράς της στο εσωτερικό δίκαιο, με συνέπεια να μην έχει ακόμη ενσωματωθεί στην εσωτερική νομοθεσία;

2) Αν η απάντηση στο πρώτο ερώτημα είναι καταφατική και λαμβανομένης υπόψη της διατύπωσης του άρθρου 44, παράγραφος 3, της οδηγίας 2004/18/EK, κατά το οποίο «[ε]ν πάση περιπτώσει, ο αριθμός υποψηφίων που καλούνται πρέπει να είναι επαρκής ώστε να εξασφαλίζει πραγματικό ανταγωνισμό», πρέπει ο περιορισμός όσον αφορά τον αριθμό των κατάλληλων υποψηφίων να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι, στις διαδικασίες με διαπραγμάτευση κατόπιν δημοσιεύσεως προκηρύξεως διαγωνισμού, κατά τη δεύτερη φάση της συνάψεως της συμβάσεως πρέπει οπωσδήποτε να υπάρχει κατώτατος αριθμός υποψηφίων (τρεις);

3) Αν η απάντηση στο πρώτο ερώτημα είναι αρνητική, πρέπει η προϋπόθεση περί επαρκούς αριθμού υποψηφίων του άρθρου 22, παράγραφος 3, της οδηγίας 93/77/EK του Συμβουλίου, περί συντονισμού των διαδικασιών για τη σύναψη συμβάσεων δημοσίων έργων, να ερμηνεύεται υπό την έννοια ότι, εφόσον ο αριθμός των υποψηφίων είναι μικρότερος του κατώτατου ορίου (τριών), δεν επιτρέπεται η συνέχιση της διαδικασίας με υποβολή προσφορών;

4) Αν το Δικαστήριο δώσει στο τρίτο ερώτημα αρνητική απάντηση, έχει εφαρμογή στην προβλεπόμενη στο άρθρο 22, παράγραφος 3, διαδικασία διαπραγμάτευσεως, η οποία συνίσταται από δύο φάσεις, το άρθρο 22, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, της οδηγίας 93/77/EK, το οποίο αποτελεί χωριστή διάταξη σε σχέση με τους κανόνες της διαδικασίας διαπραγμάτευσεως και ορίζει ότι «[ε]ν πάση περιπτώσει, ο αριθμός των υποψηφίων που γίνονται δεκτοί για να υποβάλουν προσφορά πρέπει να επαρκεί για την εξασφάλιση συνθηκών πραγματικού ανταγωνισμού»;

(¹) ΕΕ L 134, σ. 114.

(²) ΕΕ L 199, σ. 54.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Oberlandesgericht Karlsruhe (Γερμανία) στις 7 Απριλίου 2008 — Ποινική διαδικασία κατά Rafek Kqiku

(Υπόθεση C-139/08)

(2008/C 183/17)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Oberlandesgericht Karlsruhe

Ποινική διαδικασία ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου κατά*Εφεσείουσα:*

1. Generalstaatsanwaltschaft Karlsruhe
2. Staatsanwaltschaft Konstanz

Καθής: Rafek Kqiku

Προδικαστικό ερώτημα

Πρέπει η ρύθμιση των άρθρων 1 και 2 της απόφασης 896/2006/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 2006, σχετικά με τη θέσπιση απλουστευμένου καθεστώτος για τον έλεγχο των προσώπων στα εξωτερικά σύνορα βασιζόμενου στη μονομερή αναγνώριση από τα κράτη μέλη ορισμένων τίτλων παραμονής που εκδίδουν η Ελβετία και το Λιχτενστάιν για τη διέλευση από το έδαφός τους ⁽¹⁾, να ερμηνευθεί με την έννοια ότι οι αναφερόμενοι στο παράρτημα τίτλοι παραμονής που εκδίδονται από την Ελβετία και το Λιχτενστάιν ισχύουν άμεσα, δυνάμει της μονομερούς αναγνώρισής τους από τα κράτη μέλη του Σένγκεν ως ισοδύναμων με την ομοιόμορφη ή την εθνική τους θεώρηση, ως τίτλοι παραμονής που επιτρέπουν τη διέλευση από τον ενιαίο χώρο

ή

έχει η ρύθμιση των άρθρων 1 και 2 της απόφασης 896/2006/EK την έννοια ότι οι υπήκοοι τρίτων χωρών που είναι κάτοχοι τίτλου παραμονής που έχει εκδοθεί από την Ελβετία ή το Λιχτενστάιν και ανήκει στην κατηγορία των αναφερόμενων στο παράρτημα τίτλων που αναγνωρίζονται μονομερώς από τα κράτη μέλη του Σένγκεν απαλλάσσονται από την υποχρέωση κατοχής θεώρησης κατά τη διέλευση από τον ενιαίο χώρο, υποχρέωση που επιβάλλεται από το άρθρο 1, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 539/2001;

⁽¹⁾ EE L 167, σ. 8.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Niedersächsisches Finanzgericht στις 16 Απριλίου 2008 — Monika Vollkommer κατά Finanzamt Hannover-Land I

(Υπόθεση C-156/08)

(2008/C 183/18)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Niedersächsisches Finanzgericht

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Monika Vollkommer

Καθής: Finanzamt Hannover-Land I

Προδικαστικό ερώτημα

Αντιβαίνει η είσπραξη του γερμανικού φόρου κτήσεως ακινήτου επί μελλοντικών οικοδομικών έργων δια του συνυπολογισμού του στη φορολογική βάση του φόρου κτήσεως ακινήτου κατά την απόκτηση μη ακόμη οικοδομημένου ακινήτου (θεωρία περί του ενιαίου αντικειμένου παροχής, που αποτελείται από τα οικοδομικά έργα καθώς και την απόκτηση του ακινήτου) προς την κοινοτική απαγόρευση πολλαπλής επιβαρύνσεως με τον φόρο κύκλου εργασιών, του άρθρου 401 της οδηγίας 2006/112/EK του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, περί του συστήματος φόρου προστιθέμενης αξίας ⁽¹⁾ (πρώην άρθρου 33, παράγραφος 1, της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977 ⁽²⁾), αν τα οικοδομικά έργα που φορολογούνται με τον φόρο κτήσεως ακινήτου υπόκεινται ταυτόχρονα, ως ανεξάρτητες παροχές, στον γερμανικό φόρο κύκλου εργασιών;

⁽¹⁾ EE L 347, σ. 1.

⁽²⁾ EE ειδ. έκδ. 09/001, σ. 49.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Hof van beroep te Antwerpen (Βέλγιο) στις 18 Απριλίου 2008 — Internationaal Verhuis- en Transportbedrijf Jan de Lely κατά Βελγικού δημοσίου

(Υπόθεση C-161/08)

(2008/C 183/19)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Hof van beroep te Antwerpen

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εφεσείουσα: Internationaal Verhuis- en Transportbedrijf Jan de Lely

Εφεσίβλητο: Βελγικό Δημόσιο**Προδικαστικά ερωτήματα**

- 1) Έχει το άρθρο 2, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΟΚ) 1593/91 ⁽¹⁾ της Επιτροπής, της 12ης Ιουνίου 1991, σε συνδυασμό με το άρθρο 11, παράγραφος 1, της Συμβάσεως TIR της 14ης Νοεμβρίου 1975, για τη διεθνή μεταφορά εμπορευμάτων με δελτία TIR (Σύμβαση TIR), την έννοια ότι η προβλεπόμενη στο άρθρο 11, παράγραφος 1, της Συμβάσεως TIR αποσβεστική προθεσμία ισχύει μόνον υπέρ του εγγυοδοτικού οργανισμού, όχι όμως υπέρ του κατόχου του δελτίου και ότι η υπέρβαση της προθεσμίας ενός έτους μετά τη χρέωση του δελτίου TIR επιδρά έναντι του κατόχου του δελτίου επί της δυνατότητας απαιτήσεως της τελωνειακής οφειλής ή των ειδικών φόρων καταναλώσεως και ειδικών επιβαρύνσεων, καθώς και επί της ευθύνης του, και ότι η υπέρβαση της προθεσμίας ενός έτους κωλύει την άσκηση του δικαιώματος των αρμοδίων τελωνειακών αρχών προς είσπραξη της οφειλής;